

Instanța de fond: Judecătoria Bălți (sediul Central)
Judecătorul: A. Donos,
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: S. Procopciuc, E. Grumeza, A. Garbuz,

ÎN C H E I E R E

02 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecătorul
judecători

Svetlana Filincova,
Nicolae Craiu,
Dumitru Visternicean,

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea pe Acțiuni „Transservice” împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 17 octombrie 2017,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni „Transservice” împotriva Primăriei mun. Bălți cu privire la încasarea cheltuielilor de asistență juridică și cheltuielilor de judecată compuse din taxa de stat,

C O N S T A T Ă :

La 14 octombrie 2014 Societatea pe Acțiuni „Transservice” (în continuare SA „Transservice”) a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei municipiului Bălți cu privire la încasarea cheltuielilor de asistență juridică și cheltuielile de judecată formate din taxa de stat.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la data de 22 ianuarie 2010 Primăria mun. Bălți s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva SA „Transservice”, prin care a solicitat achitarea prejudiciului material în sumă de 1555000 lei.

Prin hotărârea Curții de Apel Economice din 24 mai 2011 cererea de chemare în judecată depusă de Primăria mun. Bălți împotriva SA „Transservice” privind încasarea sumei de 1555000 lei cu titlu de prejudiciu material a fost respinsă ca nefondată.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova din 13 octombrie 2011 s-a respins recursul depus de Primăria mun. Bălți, cu menținerea hotărârii Curții de Apel Economice din 24 mai 2011 pronunțată pe marginea acțiunii Primăriei mun. Bălți împotriva SA „Transservice” privind repararea prejudiciului material. La 15 martie 2010 între SA „Transservice” și avocatul Țaulean Vitalie a fost încheiat un contract de asistență juridică cu privire la dosarul nr.2e-5393/2010 dintre Primăria municipiului Bălți împotriva SA „Transservice” privind încasarea sumei de 1555000 lei. În legătură cu faptul că SA „Transservice” a fost în imposibilitate de a achita onorariul conform condițiilor stipulate în contractul de asistență juridică nr.3 din 15 martie 2010, CA „Țaulean Vitalie” a depus cerere de chemare în judecată privind încasarea datoriei restante în sumă de 381500 lei și a taxei de stat în sumă de 11445 lei.

Prin hotărârea Judecătoriai Rîșcani, mun. Chișinău din 02 octombrie 2013 s-a încasat de la SA „Transservice” datoria pentru asistența juridică și taxa de stat în beneficiul CA „Țaulean Vitalie” în sumă totală de 392945 lei. În așa mod SA „Transservice” a suportat cheltuieli legate de achitarea serviciilor de asistență juridică în mărime de 392945 lei.

SA „Transservice” a expediat o somație Primăriei mun. Bălți la data de 02 octombrie 2014, prin care a solicitat rambursarea cheltuielilor de asistență juridică suportate, în termen de 5 zile din momentul recepționării somației. De către Primăria mun. Bălți nu s-au întreprins careva măsuri de achitare a sumelor restante.

SA „Transservice” solicită încasarea de la Primăria mun. Bălți a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 392945 lei și cheltuielile de judecată pentru taxa de stat în sumă de 11788,35 lei.

Prin hotărârea Judecătoriai Bălți din 20 aprilie 2016, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de SA „Transservice” împotriva Primăriei municipiului Bălți privind încasarea cheltuielilor de asistență juridică și cheltuielile de judecată compuse din taxa de stat. S-a încasat de la Primăria mun. Bălți, în beneficiul SA „Transservice”, cheltuielile de asistență juridică în sumă de 392945 lei și cheltuielile de judecată pentru taxa de stat în sumă de 11788,35 lei.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond a concluzionat că cerințele invocate în cererea de chemare în judecată se încadrează în prevederile legii, iar solicitările reclamantului sunt întemeiate.

La 21 aprilie 2016 Primăria mun. Bălți reprezentată de Fediuc Valentin a depus cererea de apel împotriva hotărârii Judecătoriai Bălți din 20 aprilie 2016 solicitând, admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie respinsă cererea de chemare în judecată.

Prin încheierea Curții de Apel Bălți din 27 mai 2016 s-a dispus de a nu da curs cererii de apel, acordându-i termen apelantului până la 14 iunie 2016, ora 09:00, pentru a prezenta apelul motivat.

La 06 iunie 2016 Primăria mun. Bălți reprezentată de Fediuc Valentin a depus cererea de apel motivată, reiterând solicitările inițiale.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 13 decembrie 2016 s-a respins apelul declarat de către Primăria mun. Bălți. S-a menținut hotărârea Judecătoriei Bălți din 20 aprilie 2016.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la 30 ianuarie 2017 și 15 martie 2017, în termenul prevăzut de lege, Primăria mun. Bălți a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii ca neîntemeiată.

Prin Decizia Curții Supreme de Justiție din 12 mai 2017 s-a admis recursul declarat de Primăria mun. Bălți, s-a casat integral decizia Curții de Apel Bălți din 13 decembrie 2016 cu restituirea pricinii spre rejudecare către Curtea de Apel Bălți în alt complet de judecată.

Pentru a hotărî astfel Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a constatat că atât instanța de apel, cât și prima instanță nu au stabilit dacă cheltuielile de asistență juridică solicitate spre încasare de către intimată au fost reale, necesare și rezonabile, or, la actele cauzei lipsește lista detaliată a acțiunilor întreprinse de avocat și a timpului aferent acestora (cu tariful și orarul).

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 17 octombrie 2017 a fost admisă cererea de apel declarată de Primăria mun. Bălți, a fost casată integral hotărârea Judecătoriei Bălți din 20 aprilie 2016 și a fost emisă o hotărâre nouă prin care a fost respinsă ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de SA „Transservice”.

La 07 decembrie 2017 Curtea de Apel Bălți le-a expediat participanților la proces copia deciziei integrale din 17 octombrie 2017(f.d.232 vol.I), însă dovada recepționării la materialele cauzei nu există.

La adoptarea deciziei, instanța de apel constată eronată concluzia instanței de fond, că prin hotărârea judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 02 octombrie 2013 au fost încasate de la SA „Transservice” în beneficiul CA Țaulean Vitalie, cheltuielile de asistență juridică și cheltuielile de judecată pentru taxa de stat în sumă totală de 392945 lei în baza contractului de asistență juridică nr.3 din 15 martie 2010, suportate în legătură cu acțiunea civilă a Primăriei mun. Bălți împotriva SA „Transservice”.

Colegiul reține, că după cum rezultă din dispozitivul hotărârii menționate, prin această hotărâre s-a soluționat un litigiu între SA „Transservice” și

CA Țaulean Vitalie privind încasarea datoriei (f.d.17, Vol.I), fiind admisă acțiunea reclamantului. Din această hotărâre nu rezultă temeiul juridic de încasare a datoriei și nici că, ar fi fost stabilite circumstanțele invocate de SA „Transservice” în prezenta acțiune. Or, ținând cont de multiplele contracte încheiate între SA „Transservice” și CA Țaulean Vitalie (reieșind din ordinelor de plată menționate supra), instanța de apel nu poate reține ca confirmat prin hotărârea din 02 octombrie 2013 a faptului, că SA „Transservice” a suportat cheltuieli de judecată în sumă de 381500 lei pentru serviciile CA Țaulean Vitalie la examinarea litigiului intentat de Primăria Bălți.

Colegiul mai reține că în spețele date părțile sînt diferite, iar hotărârea pe cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de CA ”Țaulean Vitalie” către SA ”Transservice” privind încasarea datoriei nu are valoarea lucrului judecat și nu are tangență cu prezenta speță.

Cât privește taxa de stat în mărime de 11445 lei încasată prin hotărârea instanței de judecată din 02 octombrie 2013, pretinsă a fi încasată cu titlu de cheltuieli de judecată, Colegiul reține, că această sumă nu constituie cheltuieli de judecată la examinarea cauzei civile la acțiunea Primăriei mun. Bălți împotriva SA „Transservice”, privind încasarea prejudiciului material în sumă de 1555000 lei, suma dată fiind încasată cu titlu de taxă de stat la examinarea cauzei CA „Țaulean Vitalie” împotriva SA „Transservice” privind încasarea datoriei. Or, nu-i poate fi imputată culpa Primăriei Bălți în faptul, că SA „Transservice” a format careva datorie față de CA „Țaulean Vitalie”, ultima obținând încasarea datoriei prin hotărâre de judecată.

Referitor la încasarea cheltuielilor de judecată sub formă de taxă de stat în mărime de 11788,35 lei din contul Primăriei mun. Bălți, achitată la depunerea prezentei cereri de chemare în judecată, Colegiul reține că instanța de fond eronat a ajuns la concluzia dată, or, după cum denotă din prezenta acțiune, SA „Transservice” a înaintat prezenta cerere de chemare în judecată către Primăria mun. Bălți privind încasarea cheltuielilor de judecată, iar o astfel de cerere de chemare în judecată nu se impune cu taxă de stat.

Nefiind de acord cu decizia Curții de Apel Bălți din 17 octombrie 2017 SA „Transservice” a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei Curții de Apel Bălți din 17 octombrie 2017 și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului recurentul a indicat că, instanța ierarhic inferioară a aplicat eronat normele de drept material, prin interpretarea eronată a prevederilor art.84, 94, 96 al CPC.

Recurentul mai indică că Curtea de Apel Bălți a apreciat arbitrar probele administrate la materialele cauzei, astfel emițând o concluzie lipsită de argumente coerente, ceea ce a servit temei pentru a ajunge la o altă soluție decât cea emisă de

instanța de fond pe care o consideră una legală, întemeiată și în strictă concordanță cu normele legale.

În conformitate cu art. 434 alin. 1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 17 octombrie 2017, în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către SA „Transservice” în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea a altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens Completul reține, că sarcina instanței de recurs la aceasta etapă este de a verifica temeiurile recursului și argumentele privind caracterul ilegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Completul evidențiază că, în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedura de examinare a admisibilității unui recurs în materie civilă trebuie să corespundă în principiu garanțiilor unui proces echitabil, consfințite de art. 6 din CEDO, în special cu referire la dreptul de acces liber la justice și la dreptul subsecvent de a fi audiat de o instanță judecătorească (hotărârile Delcourt contra Belgiei din 17 ianuarie 1970 și Erfar-Avef contra Greciei din 27 martie 2014).

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din CEDO (hotărârea Trevisanato contra Italiei din 15 septembrie 2016).

Completul reține că obligația de a motiva un act judecătoresc poate varia în funcție de natura actului în cauză (hotărârea Hansen contra Norvegiei din 2 octombrie 2014), iar în concepția CEDO, nu se impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (hotărârea Nersesyan contra Armeniei din 19 ianuarie 2010).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către SA „Transservice”, este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziilor instanței de apel, i-ar alegeațiile invocate în recurs nu indică încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei pentru declararea recursului admisibil.

Astfel, reieșind din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către SA „Transservice”, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE :

Recursul, declarat de către Societatea pe Acțiuni „Transservice”, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecători

Nicolae Craiu

Dumitru Visternicean